

9 И говореше: който има оуши да слыша, нека слыша.

10 А когато встанѣ самъ, попытѣха го за прѣтча та, който бѣха ѿколѣ негѣ зѣднѣ съ дванадесете.

11 И рече имъ: вамъ ѣ дадено да знѣете тайны те на царство то Бжїе; а на ѿнѣа, што са ѿ вжнъ, сѣчки те (оученїа) кѣватъ съ прѣтчи:

12 Като глѣдатъ да глѣдатъ, и да не видѣтъ: и като слышатъ да слышатъ, и да не разсмѣватъ: да не некога се ѡжрнатъ на покаанїе, и прѣстѣтъ имъ се грѣховѣ те.

13 И говореше имъ: не разсмѣвате ли тѣа прѣтча; и какѡ ѡе да разсмѣете сѣчки те прѣтчи;

14 Ѣнѣи ѡто сѣе, сѣе слово то.

15 А тѣа са ѿнѣа, който са сѣани на пжѣтъ, на който сѣрѣчь се сѣе слово то, и когато го чѣтъ, ѡвѣе дохѡжда сатанѣ та и зѣма слово то посѣано то въ сердца та нѣхнѣ.

16 Подѡенѣи и тѣа са ѿнѣа, който се сѣатъ по каменїти те мѣстѣ, който когато чѣтъ слово то, ѡвѣе съ радѡсть го прѣиматъ.

17 Немѣтъ ѡвѣче кѡренъ въ сѣе си, но приврѣменнѣи са: и послѣ когато стѣне печѣль или гонѣнїе за слово то, ѡвѣе совлазнѣватъ се.

18 И ѿнѣа паки, ѡто се сѣатъ въ тжрнѣ то, тѣа са, който слышатъ слово то:

19 И попечѣнїа та на тѡа свѣтъ, и прелестъ тѣа на-когѣтство то, и за дрѣги рѣкоты желанїа та, който влѣзатъ въ нѣхъ, оудѣвѣватъ слово то, и кѣва безплѡдно.

20 И ѿнѣа паки, ѡто са сѣани на добрѣ та землѣ, тѣа са, който слышатъ слово то, и прѣиматъ го: и принѡсѣтъ плѡдъ, ѣднѡ трїдесѣтъ, а дрѣго шестдесѣтъ, а дрѣго стѡ.

21 И говореше имъ: затѡа ли иде свѣтїлникѡ, да се тѣри подъ шинїкатъ, или подъ ѡджратъ; а не да се тѣри на стѡлатъ;

22 Заѡто неѣа нѣѡ тайно, коѣто да се не ѣзѣви: нѣто ѣ станѣло неѡ скрѣшно за дрѣго, но тѡкмѡ да дойде въ ѣзѣвенїе.

23 Който има оуши да слыша, нека слыша.

24 И говореше имъ: вардѣте ѡновѣ ѡто слышѣте: съ какѡ то мѣра мѣрите, ѡе да се мѣри и вамъ, и ѡе да се прѣтѣри вамъ, който слышѣте.

25 Заѡто който има, ѡе да мѣ се дадѣ їѡѡе, а който неѣа, и ѡновѣ ѡто има ѡе да се зѣме ѿ негѣ.

26 И говореше: такѣ ѣ и царство то Бжїе, какѡто чѣловѣкъ вѣѣта сѣѣе то въ землѣ та,